

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 155

гр. Перник, 31 октомври, 2012 г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Емилия Владимирова като разгледа докладваното от съдията административно дело № 293 по описа за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от на С.В.В.***, против писмо изх. № 172 от 17.VII.2012г., на началника на Общинска служба по "Земеделие" гр. Трън. С писмото, което според жалбоподателя е изричен отказ за извършване на административна услуга, той е уведомен, че скици ще му бъдат предоставени след представяне на вписан договор за аренда.

В жалбата се твърди, че същият е заинтересовано лице по смисъла на Наредба № 49 от 2004 г. за поддържане картата на възстановената собственост и като такова му се дължи издаване на скица за посочени от него имоти. В представена и приложена по делото писмена защита от пълномощник на жалбоподателя, се сочи, че към дата на депозиране искането за издаване на скица в общинската служба по земеделие същият не е предприел действия по вписването на договорите за аренда, респ. не е налице производство по чл. 3, ал. 1 от Закона за арендата в земеделието.

Ответникът по жалбата, ОСЗ Трън, изразява становище, че няма годен за оспорване административен акт; няма изрично постановен отказ от страна на административния орган и че в тази връзка има недопустимо оспорване, което налага прекратяване на производството по делото. В писмено становище изтъква доводи, наред с това, че жалбата е процесуално недопустима, тъй като оспорваното писмо не носи белезите на индивидуален административен акт, алтернативно поддържа становище, че жалбата е и неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд Перник, след като се запозна подробно с твърденията в жалбата и като взе предвид представените по делото писмени доказателства, намира, че жалбата е насочена към акт, който не рефлектира пряко и непосредствено върху правната сфера на жалбоподателя и за него не е налице правен интерес от оспорването. Доводите за това са следните:

Съгласно §8 от ПЗР на АПК правилата на АПК се прилагат и в производствата по извършване на административни услуги, каквато безспорно е издаването на скица. Административните услуги, отнасящи се до обслужването на недвижимите имоти – издаване на удостоверения, скици, схеми, чертежи и др. се предоставят на лица, които са собственици на тези имоти или които претендират други права върху тези имоти. В случая става въпрос за земеделска земя и намира приложение Наредба № 49 от 2004г. за поддържане картата на възстановената собственост, която регламентира на кого се издават скици. Тя дава възможност на заинтересувани лица да искат издаване на скица, без да указва при какви специални условия може да се направи това, поради което следва да се прилага редът на АПК. Заинтересувани лица ще следва да бъдат тези, у които е налице правен интерес от извършването на услугата. Прилагането на договор за аренда на недвижим имот не е

достатъчно за да удостовери наличие на правен интерес. Исканият скица, ще следва да обоснове в искането, своя интерес да иска извършването на тази услуга. Административният орган, в случай като настоящия, не следва безразборно се произнася по това, какви са причините едно лице, което не е собственик на определен поземлен имот, удостоверило единствено качество страна по договор за аренда, да претендира заинтересованост относно издаване на скица на имот, чийто собственик не е. Договорът за аренда е специфичен договор, но по същината си същият има само облигационно действие, т. е. арендаторът получава облигационно право на ползване, а не ограничено вещно право.

При положение и че е изрично заявено, че към датата на депозиране на исканията за издаване на скици-16.07.2012г. не е образувано производство по чл. 3, ал. 1 от ЗАЗ за вписване на този договор се налага убеждението, че поискалият издаване на скица не е заинтересувано лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от наредбата. Същият не е нито собственик, нито носител на ограничено вещно право върху имота, нито е друго заинтересувано лице по смисъла на друг закон или нормативен акт и същият няма качеството на заинтересовано лице.

Настоящия състав приема, че за да има качество-заинтересовано лице арендаторът първо следва да е вписал договора за аренда, защото издаването на скици на различни лица най-малкото буди съмнения. Изхождайки от съдържанието и целта на наредбата се налага извода, че употребеният израз "заинтересовани лица" в нея се отнася до физически лица и организации, които имат ограничени вещни права върху имотите, които са част от картата на възстановената собственост, в двете ѝ части и плана за земеразделяне. Направеният извод следва и от чл. 3, ал. 2 от наредбата, според който скицата е копие от картата на възстановената собственост и отразява състоянието на имота към момента на издаването ѝ съгласно данните в регистъра. Или лицето, на което се издава скицата, трябва да е вписано в регистъра или като собственик или като носител на ограничено вещно право върху имота към момента на издаването ѝ. В подкрепа на това и съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за арендата в земеделието договорът за аренда се сключва в писмена форма с нотариална заверка на подписите на страните и се вписва в нотариалните книги, като при вписването се представя скица на арендувания обект на договора, издадена или заверена от общинската служба по земеделие. По делото не са налице доказателства, от които да е видно, че е образувано нотариално производство в резултат на което да е необходима скица. Следователно сключеният договор за аренда не легитимира арендаторът да иска издаване на скица. При положение, че е образувано нотариално производство за вписване договора за аренда, пред нотариуса се представят доказателства, от които да е видно кой е собственика на земята и се представя скица на името на собственика на земята. Правно логично и следващо логиката на земеделските реституционни закони е, че решението с което се възстановява собствеността се придружава със скица и същата е неразделна част от възстановителното решение и се издава и държи от собственика на земята. От тук следва, че арендодателят има/имал скица и той е този който следва да направи постъпки пред административния орган за заверяване или издаване на скица. От друга страна съгласно Закона за нотариусите и нотариалната дейност в чл. 19 се разписва, че нотариусът има право на свободен достъп в съдебните и административните служби и може да прави справки по дела и преписки, както и да иска копия, преписи и документи и да получава сведения и удостоверения с предимство, но само когато е сезиран. Ако не е представена скица пред нотариуса, в кръга на неговите правомощия е

да се снабди с такава и наред с другите изисквания да извърши съответното действие, за да е изпълнена процедурата по вписване на арендния договор.

Горното мотивира състава да приеме, че жалбата е насочена към акт, който не рефлектира пряко и непосредствено върху правната сфера на жалбоподателя и не поражда неблагоприятни последици за адресата, поради което за него не е налице правен интерес от оспорването. В случая съда приема, че оспорвания в настоящето производство акт няма белезите и на индивидуален административен акт, защото при тълкуване на съдържанието му се налага убеждението, че с него не се засягат пряко и непосредствено права и свободи, нито се нарушават законни интереси на настоящия жалбоподател. Тъй като разширително тълкуване на уведомителното писмо не е необходимо, следва да се обсъди оспорваното писмо, като се приложи граматическо тълкуване. Оспорваното писмо няма нито пряко, нито косвено отричане на искането на жалбоподателя. До произнасяне по същество, за да се приеме, че има изричен отказ, административния орган не е стигнал. Напротив насочил е жалбоподателя към позитивен за него резултат, под отлагателно условие, да изпълни условията по вписване на договора за аренда, след което ще бъде извършена исканата услуга. Няма отрицателна частица от речта “не”, “не може”, “няма” или “отказва” /като правно действие/ за да се предполага, че административният орган е формирал убеждение да не извършва исканата услуга. Освен, че е изпълнил процесуалното си задължение по чл. 63 от АПК, да уведоми заявителя на услугата, какви допълнителни изисквания следва да се изпълнят, в оспорваното писмо няма други волеизявления, от които косвено да се приеме, че органа е формирал убеждението си за постановяване на отказ от извършване на исканата услуга. При условията на чл. 64 от АПК, такова действие от производството пред административния орган не е предмет на оспорване.

С оглед на изложеното, протоколното определение от 25.X.2012г., в частта с която е даден ход на делото за разглеждане по същество следва да се отмени, като жалбата се остави без разглеждане и производството по делото да се прекрати. В тежест на оспорващия се възлагат деловодни разноски в размер на 150 лева, в полза на ОСЗ Трън.

Воден от изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 25.10.2012г., с което е даден ход по същество за разглеждане на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от С.В.В.***, против писмо изх. № 172 от 17.VII.2012г., на началника на Общинска служба по “Земеделие” гр. Трън.

ОСЪЖДА С.В. *** да заплати на ОСЗ Трън сумата 150 лева.

Прекратява производството по адм. дело № 293/2012г. по описа на Административен съд Перник.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/